

Andreea N. POPOVICI,
Dragos G. TURLIUC

Faculty of Economics and Business Administration, Department Finance,
"Alexandru Ioan Cuza" University, Iasi, Romania,

INFLUENȚA LEGISLAȚIEI ASUPRA ACHIZIȚIILOR ȘI FUZIUNILOR BANCARE EUROPENE

Keywords

Banks
Merger
Acquisition
European Union

JEL classification

G21, G34, G38

Abstract

This paper looks at the number and value of Mergers and acquisitions that took place in the European Union financial industry in the 1990–2011 period. The process of mergers and acquisitions is the main method used by financial institution to grow and to obtain better performance. In the same time, mergers and acquisition, helped by the european legislation, increased in number lately, due to the advantages obtained by banks when involving in a process like this. The increasing interest of foreign investors for mergers and acquisitions conducts to a concentration in the banking sector. The consequence of this process is the appearance and development of financial groups.

Introducere

Sectorul financiar, ca și celelalte sectoare ale economiei, este activ din punct de vedere al numărului operațiunilor de fuziuni și achiziții ce se finalizează, și care are ca efect scăderea numărului de bănci la nivelul Uniunii Europene, apariția conglomeratelor financiare, precum și o concurență mai mare în cadrul băncilor ce desfășoară o activitate la nivel internațional. În ultimele trei decenii sistemul financiar european a suferit schimbări semnificative, înregistrând un proces amplu de consolidare, iar în contextul actualei crize financiare, continuarea procesului restructurării este anticipat. În cadrul procesului de restructurare și consolidare a sistemului financiar european, atât la nivelul statelor membre, achizițiile și fuziunile reprezintă metoda principală utilizată de băncile internaționale, din motive diferite, precum și datorită efectelor pozitive pe care acestea le aduc băncii achizițoare.

Numărul de instituții financiare a scăzut în mod semnificativ din cauza numeroaselor achiziții sau fuziuni care au avut loc atât pe piețele naționale, cât și la nivel internațional. Printre primele bănci interesate în operațiuni transfrontaliere au fost cele ce au sediul în țările dezvoltate, țări ce au un grad ridicat de concentrare a sistemelor bancare.

Rezultatul acestor operațiuni este apariția unor companii financiare de dimensiuni mai mari, care oferă o gamă mai largă de servicii și care operează simultan pe mai multe piețe.

Achizițiile și fuziunile din sectorul bancar au capacitatea de a asigura eficiență, profitabilitate și sinergie, contribuind de asemenea la creșterea valorii acțiunilor. În unele cazuri, bănci cu probleme financiare sunt subiectul achizițiilor sau fuziunilor în sectorul bancar și acest tip de tranzacție poate avea ca rezultat monopolul sau reducerile de personal.

1. Legislația europeană : factor de influență sau obstacol în realizarea achizițiilor și fuziunilor bancare?

Legislația din cadrul sistemului bancar european este cea care ajută la evoluția sistemului bancar, în sensul că aceasta poate determina o creștere a numărului de fuziuni și achiziții bancare, dar totodată, unele decizii luate la nivel european pot reprezenta obstacole în calea expansiunii băncilor ce provin din statele Uniunii Europene, atât în alte state membre, cât și în țări non UE-27.

Principalele reglementări legislative care au afectat în mod pozitiv sau negativ finalizarea de achiziții și fuziuni în sistemul bancar european sunt următoarele:

➤ dereglementarea piețelor interne între 1957 și 1973, care avea ca scop transformarea piețelor naționale într-o singură piață comună;

➤ armonizarea reglementărilor bancare, care a început în 1977 odată cu adoptarea Primei Directive Bancare, precum și cu adoptarea celei de-a doua directive bancare;

Prima Directivă de coordonare bancară, și anume directiva 77/80/EEC, a fost adoptată în 1977. Scopul acestei directive era o mai bună armonizare a reglementărilor bancare și a fost prima directivă în care s-a pus problema unei autorități de supraveghere unică a sistemului bancar european, stabilind astfel standarde comune de autorizare.

Prin această directivă a fost introdus principiul controlului rii de origine, iar astfel s-au înlăturat multe din obstacolele fa de libertatea de stabilire și de prestare a serviciilor financiare în cadrul statelor membre ale Uniunii Europene. Chiar dacă scopul era o liberă circulație a serviciilor financiare, efectul a fost limitat, nu s-au înregistrat progresele dorite de autorități

prin implementarea în plan european a acesteia.

Totu i, institu iile de credit ce doreau s desf oare o activitate pe plan interna ional sunt nevoite s ob in autoriza ii din partea fiec rui stat membru, neexistând astfel o libertate real de a presta servicii tranfrontiere.

O îmbun t ire a legisla iei s-a dorit a fi ob inut prin implementarea celei de-a doua directive bancar , adoptat în anul 1989, devenind astfel principalul instrument pentru crearea Pie ei Unice Bancare pân la sfâr itul anului 1992. Medar (2010) subliniaz c scopul principal a fost armonizarea legilor i metodologiilor institu iilor de credit astfel încât s poat fi înfiin ate i s poat opera liber în rile Uniunii Europene.

➤ directiva privind o singur autorizare, controlul intern, recunoa terea reciproc i liberalizarea serviciilor bancare din anul 1992, care a avut ca obiectiv finalizarea procesului de creare a pie ei interne;

➤ crearea unei singure monede în 1999;

➤ planul de Ac iune privind Serviciile Financiare (2001-2005).

Planul de ac iuni pentru integrarea pie ei serviciilor financiare a fost definitivat în anul 2005. Se estimeaz c noul sistem va reduce costurile la împrumuturi, atât pentru firme cât i pentru consumatori, i va oferi celor ce economisesc bani o gam larg de oportunit i de investi ii, planuri de economisire i scheme de pensii. O alt decizie important luat prin definitivarea planului în 2005 a fost aceea de reducere a comisioanelor bancare pentru transferuri peste frontier .

Vorbind la modul general, pot afirma c deciziile luate de Comisia European cu privire la legisla ia aferent procesului de achizi ii i fuziuni la care pot participa b ncile din sistemul bancar european,

precum i existen a pie ei unice, sunt cele ce au dat impuls integr rii financiare.

Reglement rile europene au fost cele ce au determinat cre terea competitivit ii în rile membre UE-27, ca urmare a avantajelor i beneficiilor ce au determinat apari ia de noi institu ii bancare la nivel european. Noile institu ii bancare ap rute în cadrul statelor membre UE-27, fie c era vorba de b nci str ine ce au p truns pe o pia nou (b nci americane, japoneze, etc.) sau de b nci ce dipuneau de un plus de tehnologie (prin oferirea de servicii de telefon sau interenetbanking) au determinat o cre tere a concuren ei, b ncile locale fiind astfel nevoite s se axeze nu neap rat pe extindere, ci mai ales pe men inerea activit ii la un nivel la care ob in profit, prin încercarea de a fideliza clien ii pe care îi aveau deja.

Vorbind de o pia financiar în continu dezvoltare, constituirea la nivelul Uniunii Europene a unei singure autorit i de supraveghere era absolut necesar , dac ceea ce se dorea era o func ionare eficient a sistemului bancar european.

B ncile au moduri diferite de a- i extinde activitatea dincolo de pia a na ional , având ca scop cre terea i ob inerea profitului, i anume: alian e, joint venture, vânz ri directe, stabilirea de sucursale i filiale în alte state.

Fenomenul de fuziuni i achizi ii este vizibil în sistemul bancar al Uniunii Europene, deoarece ini iativa privat este dublat de ini iativa autorit ilor, a c rui scop este acela de a spori integrarea financiar în aceast regiune. În general, o banc î i extinde activitatea în str in tate din motive diferite, adoptând astfel strategii diverse: de a deveni sau de a se men ine lider de pia , precum i accesul la active strategice disponibile prin intermediul programelor de privatizare.

Pentru autorit ile europene, fuziunile i achizi iile par a fi un mod

atractiv pentru promovarea integrării financiare. Deci, este important pentru factorii de decizie politică de a identifica principalele obstacole și restricții care inhibă procesele normale pe piața financiară. După această identificare, este necesar să se îmbunătățească legislația europeană, pentru a clarifica anumite aspecte juridice și pentru a reduce volumul legislației în acest domeniu, precum și pentru a se menține în același ritm de evoluție cu instituțiile bancare internaționale.

Obstacole sunt împărțite în două categorii: obstacole care influențează fezabilitatea tranzacțiilor care implică achiziții și fuziuni bancare și obstacolele care afectează eficiența post-tranzacționare.

În prima categorie sunt incluse supravegherea bancară și structura pieței legale. Astfel, legislația europeană este cea care poate ridica unele dificultăți în realizarea de fuziuni și achiziții transfrontaliere în Uniunea Europeană. Principalele probleme sunt lipsa de aplicare și de interpretare a criteriilor și lipsa de transparență în procesul de luare a deciziilor. În plus, în faza preliminară, autoritățile de supraveghere din rile gazdă ar putea respinge banca achizitoare care face anchete neoficiale. În conformitate cu legile naționale, unele instituții de credit sunt doar proprietate publică, astfel acestea nu pot fi preluate, ceea ce are ca efect reducerea numărului de entități disponibile pentru fuziuni și achiziții transfrontaliere.

În ceea ce privește cea de-a doua categorie de obstacole, barierele care pot afecta eficiența fuziunilor și achizițiilor, sunt autoritățile de supraveghere bancară, taxele și lipsa de armonizare a legislației în anumite zone ale Uniunii Europene. O bancă cu activitate internațională ar putea avea unele probleme din cauza suprapunerii supravegherii autorităților din țara de origine cu cea din țara gazdă. În scopul de a reduce aceste obstacole, legislația de la nivel

european consideră important cooperarea între cele două autorități de supraveghere, în scopul de a promova fezabilitatea preluării în spațiul european.

În ceea ce privește taxele, există unele probleme cu TVA-ul aferent serviciilor financiare, costul pentru transferul profitului între filiale și societățile-mamă și impozitul pe dividende. Alt problemă întâlnită este existența legislației naționale, și nu europene în domeniul protecției consumatorilor, ce obligă băncile să adapteze produsele lor în funcție de piață pentru care se adresează, astfel încât, băncile nu pot promova produse pan-europene.

Astfel, principalele obstacole în calea realizării fuziunilor și achizițiilor transfrontaliere sunt supravegherea bancară națională și legislațiile naționale în ceea ce privește sistemul bancar.

Introducerea celei de-a doua directive bancare în anul 1989 a fost cea care a revigorat situația băncilor pe plan european, permițând prezența unei bănci dintr-un stat membru UE în celelalte state ale Uniunii Europene, dar și faptul că instituția bancară respectivă este liberă să ofere produsele și serviciile atât populației, cât și tuturor persoanelor juridice din spațiul comun Uniunii Europene.

În același timp, dacă în unele ri, băncile au devenit universale, oferind produse și servicii specifice băncilor comerciale, la care se adaugă și produse de asigurări, în altele, există diferențieri între aceste două tipuri de instituții financiare, ceea ce determină băncile nou apărute pe aceste piețe să sincronizeze activitatea în funcție de specificul fiecărei ri în care își desfășoară activitatea financiară.

Totuși, modul în care își desfășoară activitatea instituțiile bancare, mai ales ca urmare a eliminării barierelor ca urmare a formării unei piețe financiare unice, precum și crearea unor condiții de concurență loială,

a permis instituțiilor bancare să atingă forma cea mai dezvoltată în ceea ce privește integrarea financiară, și anume, cea a conglomeratelor financiare.

Deși integrarea financiară s-a desfășurat într-un ritm mai lent decât cea a pieței bunurilor, spre exemplu, această integrare este dorită de conglomeratele financiare, precum și de autoritățile implicate.

Chiar dacă nici până în prezent nu au fost eliminate toate obstacolele în calea integrării financiare, un aspect pozitiv este reprezentat de faptul că instituțiile implicate sunt conștiente de existența lor, iar acestea au inițiat acțiuni pentru remedierea acestora, dar ritmul este diferit și specific fiecărui sector.

Consolidarea bancară în Uniunea Europeană este în continuă desfășurare. Astfel, în perioada 1990-2011 numărul achizițiilor și fuziunilor au înregistrat diverse modificări, în unele perioade creștere, în alte perioade stagnare, iar în restul anilor creștere, iar acest efect apare ca urmare a modificărilor apărute în legislația europeană, precum și datorită crizei financiare care a afectat activitatea de prestări servicii și oferirea de produse bancare la nivel transfrontalier, în principal.

Pentru a pune în evidență cât mai bine evoluția achizițiilor în această perioadă am analizat cele două perioade de timp componente, și anume 1990-2004, respectiv 2005-2011, punând în evidență caracteristicile principale ale modificărilor ce au survenit pe parcursul timpului.

2. Stimularea achizițiilor și fuziunilor bancare în Uniunea Europeană în perioada 1990-2004

Numărul instituțiilor de credit din zona euro a scăzut de la aproximativ 9.500 în 1995, la 6.400 în 2004. Acest proces nu a fost însă uniform, rile cu un număr mai

mare de instituții de credit cunoscând o consolidare mai extinsă.

Ayadi, R. (2005) evidențiază că achizițiile și fuziunile ce s-au realizat în spațiul Uniunii Europene în perioada 1994-2004 sunt de un interes deosebit, deoarece această perioadă este importantă din mai multe puncte de vedere, și anume:

✓ cuprinde exact perioada de timp în care s-a realizat trecerea de la tendință ascendentă până la punctul în care activitatea fuziunilor și achizițiilor a scăzut

✓ ea urmează imediat modificările reglementare asociate cu realizarea programului de piață unic în Uniunea Europeană

✓ acoperă, de asemenea, perioada de înaintă, precum și perioada imediat după introducerea monedei euro.

Astfel, această perioadă are următoarele caracteristici:

- *Accelerarea operațiunilor de fuziuni și achiziții la nivel național*

- *Dezvoltarea tranzacțiilor transfrontaliere la nivel comunitar*

Numărul tranzacțiilor realizate în perioada analizată, după cum se poate observa în graficul numărul 1, pot doar confirma trendul crescător al acestor tranzacții începând cu anul 1996, cel mai mare număr de tranzacții realizându-se în anul 1998, precum și trendul descrescător dintre anii 1998-1999, respectiv 1999-2000.

În prima jumătate a anilor '90, consolidarea bancară transfrontalieră era modestă, comparativ cu cea națională.

Cea mai mare parte a numărului tranzacțiilor realizate, și anume 87% este reprezentată de achiziții și fuziuni realizate la nivel național. Cele realizate reprezintă aproximativ un sfert din numărul achizițiilor și fuziunilor realizate la nivel național, în perioada 1996-1999, acestea nu depășesc ca număr 20% din totalul tranzacțiilor realizate, în schimb înregistrează o creștere până la nivelul de 42% în anul 2000.

- Apariția "mega-bancilor" la nivel național

Din graficul numărul 2, se poate observa o creștere oarecum constantă a valorii medii a tranzacțiilor în care au fost implicate instituții bancare din Europa în perioada 1994-1999, urmat apoi de o creștere mult mai mare la nivelul anului 2000, atunci când s-a obținut punctul culminant al perioadei analizate.

Astfel, luând tranzacțiile totale, valoarea medie a acestora a înregistrat o creștere spectaculoasă de la aproximativ 1.2 mld euro în anul 1999 la 5.1 mld. euro în 2000. Acest trend este cu atât mai important cu cât în perioada 1996-1999 valoarea medie a tranzacțiilor nu a depășit 2 mld. euro.

Această evoluție este susținută tocmai de apariția mega-bancilor în majoritatea statelor europene, putem vorbi astfel de prezența BNP Paribas în Franța, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria în Spania, IntesaBCI și UniCredit în Italia, RBS Group în UK, precum și de Bayerische HypoVereinsbank în Germania.

Această evoluție asemănătoare a numărului, respectiv a valorii tranzacțiilor bancare pan-europene, care nu este altceva decât o creștere ușoară a achizițiilor și fuziunilor bancare transfrontaliere realizate în sistemul bancar european, precum și atingerea punctului culminant la nivelul anului 2000, poate fi ușor determinată de eliminarea barierelor valutare prin crearea Uniunii Economice și Monetare, precum și prin introducerea monedei unice euro, ce a fost adoptată în anul 1999 de 11 țări. Până în acest moment, euro este moneda unică adoptată de 17 state membre ale Uniunii Europene.

Trebuie subliniat faptul că, consolidarea bancară este influențată și de anumiți factori specifici unor țări europene. Un exemplu în acest sens este situația consolidării bancare în țările scandinave și a țărilor ce au făcut parte din Benelux, care au fost foarte active, indiferent de rolul jucat de

bancile ce preveneau din aceste țări, respectiv banca achizițoare sau bancă țintă.

Astfel, principalii actori bancari au fost obligați să-și dezvolte rapid activitatea, datorită unei piețe naționale de mici dimensiuni ce a fost rapid saturată, precum și gradului de concentrare pe plan național destul de mare, comparativ cu situația din alte țări, aici putem vorbi despre cazul Italiei, Estoniei, sau chiar a Regatului Unit.

-conglomeratele financiare europene

Este important de precizat, așa cum se poate observa în tabelul numărul 1, la nivelul anului 1999, cele mai multe achiziții au fost cele realizate în același sector de activitate, și anume 66,6% din totalul tranzacțiilor. Dar în ceea ce privește activitatea transfrontalieră a achizițiilor și fuziunilor bancare, cele mai multe, și anume, 86,74% au fost cele ce vizau două sectoare de activitate diferite.

Această dezvoltare care implică bancile a condus la apariția conglomeratelor financiare, cum ar fi Fortis și KBC în Belgia, ING în Olanda, care și-au mărit activitatea ca urmare a desfășurării de activități comerciale în asociație cu societăți de asigurări.

În concluzie, în ceea ce privește valoarea consolidării bancare în Uniunea Europeană, se distinge ca importantă intensificarea achizițiilor și fuziunilor bancare pe plan național, datorită creșterii numărului, precum și a valorii a tranzacțiilor realizate. Astfel, putem spune că în perioada 1994-2000 s-a realizat consolidarea bancară pe plan național, urmând ca în anii care urmează să se realizeze consolidarea bancară pan-europeană.

În plus, așa cum se arată, instituțiile bancare sunt acum în căutarea de noi oportunități pe piețele externe pentru a înlocui sau completa scăderea posibilităților de creștere. Eliminarea barierelor de reglementare în Uniunea Europeană în industria serviciilor financiare va da un

impuls suplimentar consolidării transfrontaliere și a celei trans-sectoriale.

Astfel, putem spune că analiza realizată în perioada 1996-2000 ne ajută la realizarea unei prognoze în ceea ce privește situația achizițiilor și fuziunilor în spațiul european, și anume faptul că pe termen mediu sau lung, efectul creșterii tranzacțiilor care implică instituții bancare va consta în coexistența unui număr mic de instituții financiare-bancare care își vor desfășura activitatea pe teritoriul unui stat, ceea ce va determina creșterea gradului de concentrare bancară.

3. Evaluarea transformărilor în sistemul bancar european în perioada 2005-2011

În acest subcapitol, îmi propun să analizez evoluțiile structurale care au avut loc în sistemul bancar european, ca impact al fuziunilor și achizițiilor care au avut loc pe piața bancară europeană.

În ceea ce privește evoluția din 2005 până în 2009, se observă o descrescere a numărului de bănci. Exceptând efectele reclassificării din Irlanda, numărul de instituții bancare au înregistrat un ritm constant de descrescere de la an la an, așa cum se poate observa în graficul numărul 3.

Totuși, la nivelul statelor membre ale UE-27, evoluția a fost diferită. Astfel, în țări precum Cipru, Germania, Franța, Olanda sau Suedia, trendul a corespuns evoluției globale, însă în rile baltice s-a înregistrat o creștere a instituțiilor bancare naționale, precum și a celor străine, ceea ce semnifică în aceste țări încă se manifestă un interes al băncilor internaționale de a oferi produse și servicii bancare populației.

Această evoluție poate fi determinată de mai multe cauze, printre care se regăsesc: criza financiară care a condus la falimentarea mai multor bănci, atât naționale, cât și internaționale, ceea ce are ca efect direct scăderea numărului de instituții bancare, dar și

dorința conglomeratelor financiare de a se extinde, alegând ca principală modalitate de extindere achiziția sau fuziunea cu o altă instituție financiară, având ca efect practic diminuarea numărului de instituții financiare, care crește.

Așa cum de obicei se observă în graficul numărul 4, numărul de achiziții și fuziuni în Uniunea Europeană a scăzut cu un sfert în 2008 față de 2007, în acest an se înregistrează cel mai mic număr de achiziții și fuziuni. Totuși, se poate observa o revigorare a acestui sector începând cu 2009, datorită creșterii numărului de tranzacții naționale, precum și o creștere ușoară a numărului de tranzacții transfrontaliere.

Totuși, situația pare optimistă, așteptându-se o creștere a numărului de achiziții și fuziuni pe viitor, important fiind faptul că, deși afectate de criză, bănci precum BNP Paribas și Santander au finalizat la nivelul anului 2009 achiziții transfrontaliere, reușind să stopeze din declinul înregistrat în perioada 2006-2008, așa cum reiese din grafic.

Notă: tipurile de achiziții și fuziuni din grafic se referă la:

-cele naționale: sunt realizate în cadrul țărilor membre ale Uniunii Europene

-cele transfrontaliere sunt cele intra-EU27, ceea ce implică un comparator din afara țărilor băncii cumpărătoare

-tranzacțiile exterioare (outward) sunt tranzacțiile care implică achiziția de către bănci din EU27 a băncilor din restul lumii

-tranzacțiile interioare (inward) implică activitatea de achiziție a băncilor non-EU27 în EU27

Așa cum s-a văzut în graficul anterior, numărul în scădere a achizițiilor și fuziunilor ar implica și o scădere a valorii totale a acestor tranzacții în aceeași perioadă de timp, lucru care s-a și întâmplat.

Astfel, în graficul numărul 5 este prezentat grafic evoluția valorii tranzacțiilor de acest tip. În ceea ce privește valoarea totală a tranzacțiilor, datele au arătat un declin semnificativ, tranzacțiile transfrontaliere și outward (din exteriorul UE27) fiind cele mai afectate. Totuși, activitatea de fuziuni și achiziții a început să crească din 2009, cea mai clară creștere având loc la categoria tranzacțiilor naționale.

Pentru a justifica această creștere, este important de amintit faptul că bnci precum Commerzbank și Lloyds TSB au investit în bnci de aceeași naționalitate în 2009 și la începutul anului 2010, Commerzbank achiziționând Dresdner Bank, iar Lloyds TSB achiziționând HBOS. Not: tipurile de achiziții și fuziuni din grafic se referă la:

- cele naționale:sunt realizate în cadrul țărilor membre Uniunea Europeană
- cele transfrontaliere sunt cele intra-EU27, ce implică un comparator din afara țărilor bncii cumpărătoare
- tranzacțiile exterioare(outward) sunt tranzacțiile ce implică achiziția de către bnci din EU27 a bncilor din restul lumii
- tranzacțiile interioare(inward) implică activitatea de achiziție a bncilor non-EU27 în EU27

Astfel, se poate observa o scădere, atât ca număr, cât și ca valoare a achizițiilor și fuziunilor ce includ bnci din țări diferite, declinul observat în cazul tranzacțiilor transfrontaliere și outward fiind doar temporar, această activitatea fiind influențată de doi factori.

În primul rând, ca urmare a crizei financiare pe plan internațional, bncile care se confruntă cu pierderi semnificative nu și-au mai pus pe primul plan strategiile de extindere. Incertitudinile legate de perspectivele economice, precum și de modificările de reglementare viitoare au continuat să acționeze ca obstacole în

încheierea de fuziuni și achiziții transfrontaliere.

În al doilea rând, bncile, deși aveau în plan anumite strategii de extindere, au amânat încheierea tranzacțiilor, ca urmare a riscurilor prea mari pe care acestea și le asumau, mai ales, datorită condițiilor economice generale.

Având în vedere oportunitățile rezultate din măsurile guvernamentale privind ieșirea din criză, și, pe baza rezultatelor sondajului realizat de Sistemul European al Bncilor Centrale în mai 2009, *activitatea transfrontalieră este de așteptat să crească rapid, odată ce ciclul economic se reia.*

Bncile străine, așa cum se poate observa în graficul numărul 6, au continuat să fie mult mai răspândite în noile state membre, deși cota lor de agregare a scăzut de la 72% la 69% în 2009.

Este astfel important de precizat preferința investitorilor în piețele financiare din Europa Centrală și de Est (ECE), unde se înregistrează un număr mai mare de filiale ale bncilor ce provin din restul Europei, țări care se află în curs în ceea ce privește consolidarea bancară și care sunt atractive din punct de vedere al clienților și al potențialului pe care acestea le au.

4. Concluzii

Fenomenul de fuziuni și achiziții este vizibil în sistemul bancar al Uniunii Europene, deoarece inițiativa privată este dublată de inițiativa autorităților, a cărui scop este acela de a spori integrarea financiară în această regiune.

Integrarea financiară este implusionată de deciziile autorităților de la nivel european, dar totodată, aceste decizii pot reprezenta obstacole cu influență asupra fezabilității tranzacțiilor, precum și obstacolele care afectează eficiența post-tranzacționare.

Numrul de institu ii financiare a sc zut în mod semnificativ din cauza numeroaselor achizi ii sau fuziuni care au avut loc atât pe pie ele na ionale, cât i la nivel interna ional. Printre primele b nci interesate în opera iuni transfrontalier au fost cele ce au sediul în rile dezvoltate, ri cu un grad ridicat de concentrare a sistemelor bancare.

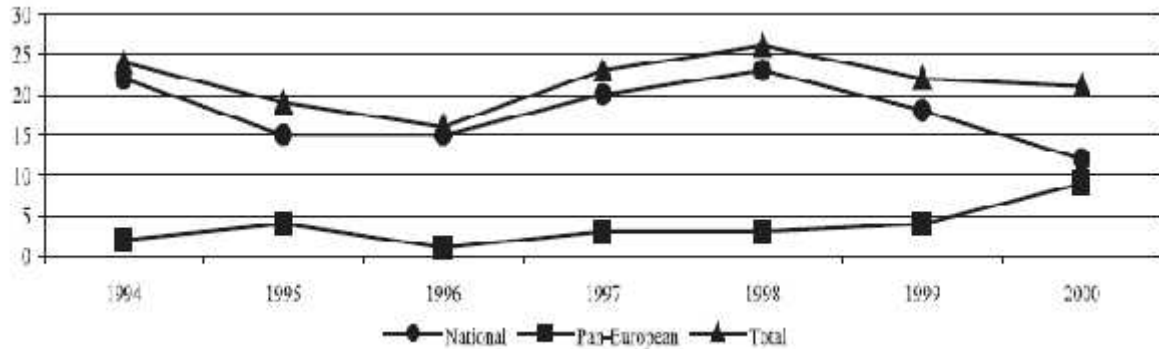
Institu iile bancare sunt acum în c utarea de noi oportunit i pe pie ele externe pentru a înlocui sau completa sc derea posibilit ilor de cre tere. Eliminarea barierelor de reglementare în Uniunea European în industria serviciilor financiare va da un impuls suplimentar consolid rii transfrontaliere i a celei trans-sectoriale.

Rezultatul acestor opera iuni este apari ia unor companii financiare de dimensiuni mai mari, care ofer o gam mai larg de servicii i care opereaz simultan pe mai multe pie e. Achizi iile și fuziunile din sectorul bancar au capacitatea de a asigura eficiență, profitabilitate și sinergie, contribuind de asemenea la cre terea valorii ac iunilor. În unele cazuri, b nci cu probleme financiare sunt subiectul achizi iilor sau fuziunilor în sectorul bancar și acest tip de tranzac ie poate avea ca rezultat monopol sau reduceri de personal.

Bibliografie

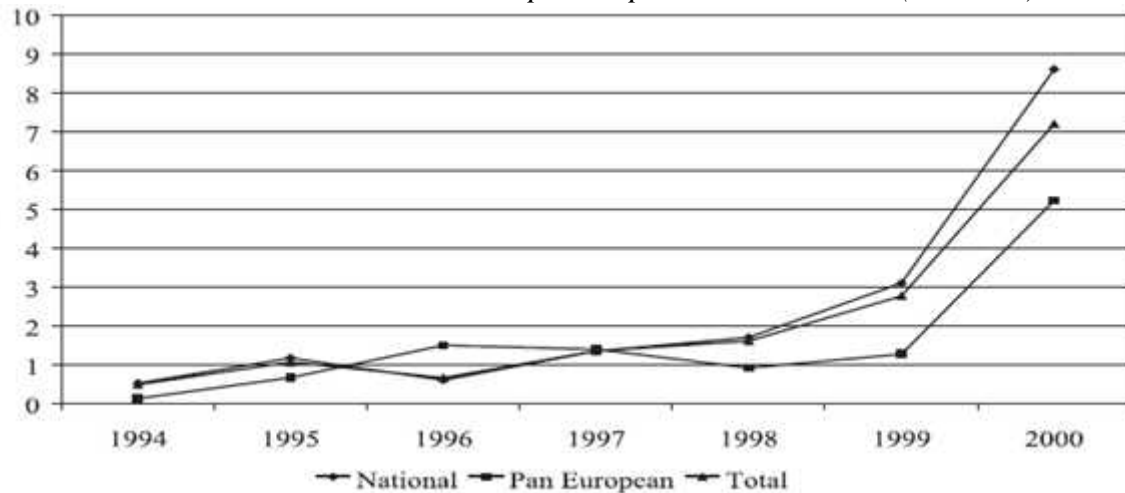
- [1] Ayadi, R., Pujals, G., *Banking mergers and acquisitions in the E.U. :Overview, assessment and prospects*, The European Money and Finance Forum Vienna, 2005
- [2] Ayadi, R., Pujals,G., *Banking consolidation in the European Union, Overview and prospects, CEPS Research Report in Finance and banking, Num rul 34, 2004*
- [3] Baldwin, R.,Winters,L., *The Cross-Border Mergers and Acquisitions Waveof the Late 1990s* , National Bureau of Economic Research, University of Chicago Press, 2004
- [4] European Union banking structure, pe <http://www.ecb.europa.eu>, 2010
- [5] Figueira, C. , Joseph Nellis, *Bank merger and acquisitions activity in the EU*, The Service Industries Journal, 2009
- [6] Hagendorff, J., Keasey, K., *Post-Merger Strategy and Performance: Evidence from the US and European Banking Industries*, Leeds University Business School, Maurice Keyworth Building,The University of Leeds, 2008
- [7] Hernando, I., Nieto, M., *Determinants of domestic and cross-border bank acquisitions in the European Union*, Documentos de Trabajo, Banca Na ional a Spaniei, Nr. 0823, 2008
- [8] Kaas, L., *Financial Market Integration And Loan Competition*, Banca Central European - Working Paper Series, Nr. 403 , pe <http://www.ecb.int>, 2004
- [9] Medar, L., *Rolul recomand rilor comitetului de supraveghere pentru institu iile de credit*, Analele Universit ii Constantin Brâncu i din Târgu Jiu, Seria Economie, Nr. 4, 2010

Graficul nr.1: Numarul achizițiilor și fuziunilor naționale și a celor pan-europene în statele membre ale Uniunii Europene în perioada 1994-2000

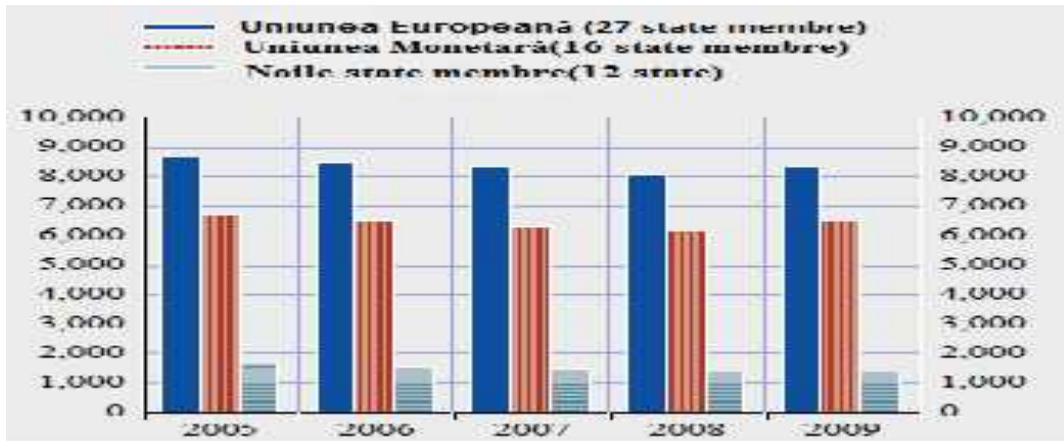
Sursa: Ayadi, R., Pujals, G., *Banking mergers and acquisitions in the European Union: Overview, assessment and prospects*, The European Money and Finance Forum Vienna, 2005, pg.12

Graficul nr.2: Valoarea medie a achizițiilor și fuziunilor naționale și a celor pan-europene în statele membre ale Uniunii Europene în perioada 1994-2000 (mld.euro)

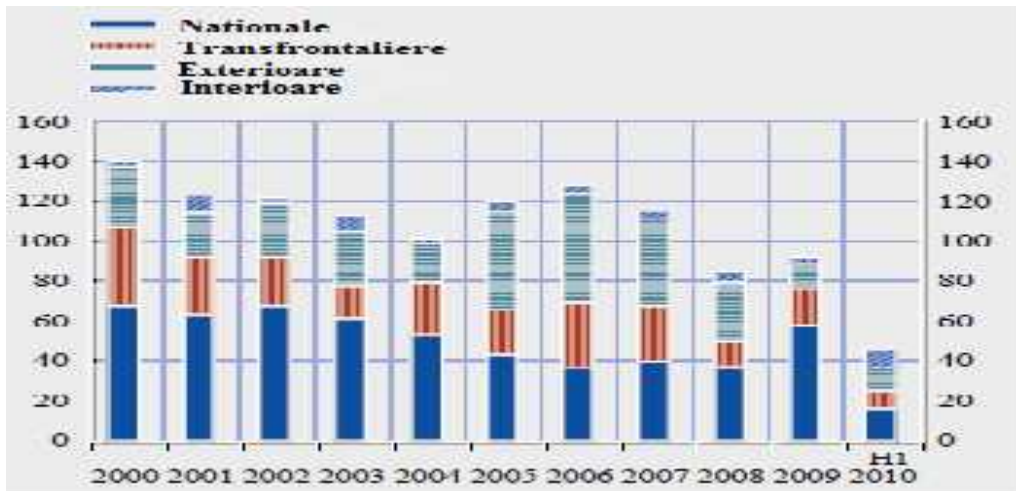
Sursa: Ayadi, R., Pujals, G., *Banking consolidation in the European Union, Overview and prospects*, CEPS Research Report in Finance and banking, Numarul 34, Aprilie 2004, pg.19

Graficul nr.3: Evoluția numărului de instituții bancare în sistemul bancar European în perioada 2005-2009

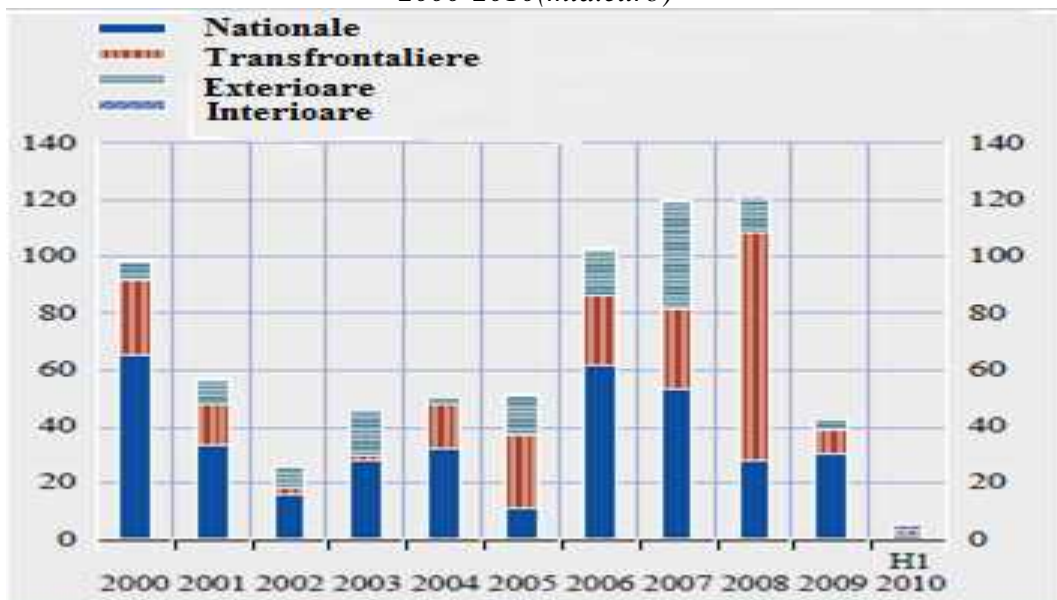
Sursa: European Union banking structure, pe <http://www.ecb.europa.eu>, septembrie 2010, pg. 15

Graficul nr.4: Numărul de fuziuni și achiziții în băncile din Uniunea Europeană în perioada 2000-2010

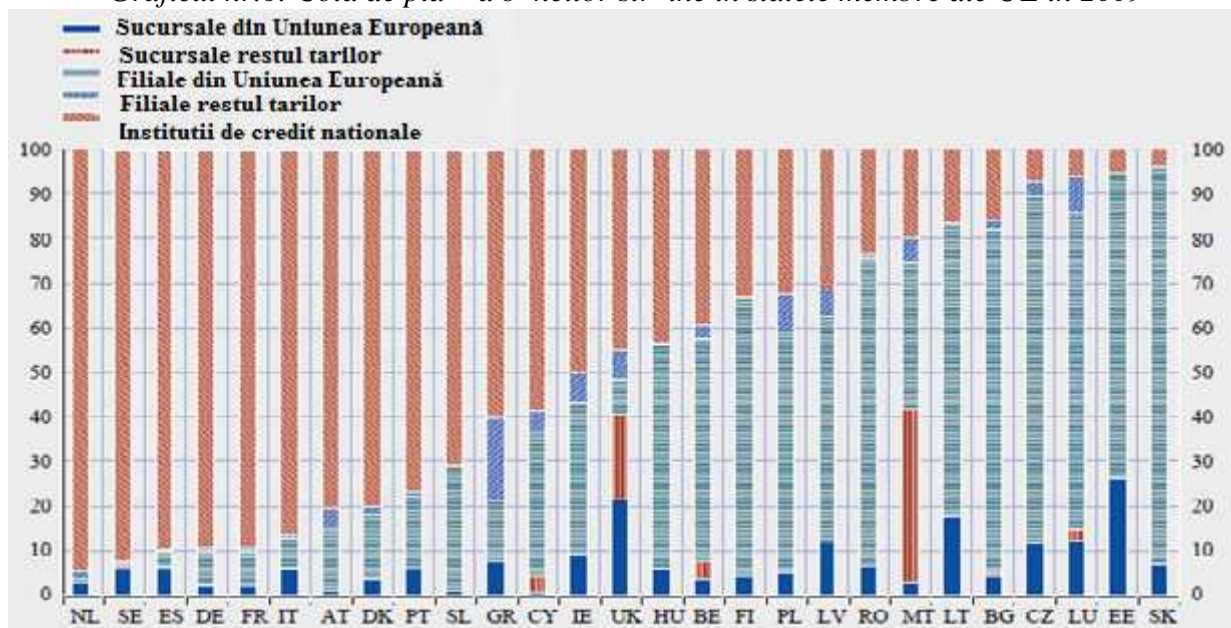
Sursa: European Union banking structure, pe <http://www.ecb.europa.eu>, septembrie 2010, pg. 15

Graficul nr.5: Valoarea fuziunilor și achizițiilor în băncile din Uniunea Europeană în perioada 2000-2010(mld.euro)

Sursa: European Union banking structure, pe <http://www.ecb.europa.eu>, septembrie 2010, pg. 16

Graficul nr.6: Cota de piață a băncilor străine în statele membre ale UE în 2009

Sursa: European Union banking structure, pe <http://www.ecb.europa.eu>, septembrie 2010, pg. 20

Tabelul nr.1: Repartizarea sectorial și geografică a achizițiilor și fuziunilor din sectorul financiar European în 1999

	Național		Pan-european		Total	
	Numar	Procent(%)	Numar	Procent(%)	Numar	Procent(%)
Inter-bancar	320	77.3	11	13.26	331	66
Inter-sectorial	94	22.7	72	86.74	166	33.4
Total	414	100	83	100	497	100

Sursa: Ayadi, R., Pujals, G., Banking consolidation in the European Union, Overview and prospects, CEPS Research Report in Finance and banking, Numarul 34, Aprilie 2004, pg.21